

[Jens Thoft]

Haag, og gør opmærksom på, at forbyder domstolen brugen af atomvåben, vil det være et vigtigt skridt på vej mod yderligere tilslutning til forbud mod prøvesprængninger, forbud mod førstebrug af atomvåben og forbud mod spredning af atomvåben og til militære strategier uden atomvåben. Tidligere har domstolen udtalt sig imod bakteriologiske og kemiske våben, og et atomvåbenforbud må på den baggrund anses for sandsynligt. Den danske regering bør støtte denne udvikling.

Svar (5/11 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Den Internationale Domstol i Haag har efter modtagelsen af WHO's anmodning af 27. august 1993 om et responsum om lovligheden af brug af atomvåben i overensstemmelse med reglerne i art. 66, stk. 2, i domstolens statut den 13. september 1993 fastsat fristen for afgivelse af skriftlige erklæringer om sagen fra WHO og de af dens medlemsstater, som er berettigede til at give møde for domstolen, til den 10. juni 1994.

Regeringen overvejer spørgsmålet om, hvorvidt man skal udnytte adgangen til at fremsætte en erklæring om sagen, og hvad indholdet af en sådan erklæring i givet fald skal være. Der vil blive truffet afgørelse herom i god tid inden fristens udløb.

For god ordens skyld henledes opmærksomheden på, at WHO's spørgsmål til Den Internationale Domstol drejer sig om, hvorvidt et lands brug af atomvåben i krig eller anden væbnet konflikt på baggrund af de sundheds- og miljømæssige virkninger er en overtrædelse af landets forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder WHO's statutter. En eventuel skriftlig erklæring fra dansk side skal derfor ikke som af spørgeren anført tage stilling til, »hvorvidt brugen af atomvåben bør være forbudt i henhold til international lov«.

Spm. nr. S 91

Til *udenrigsministeren* (18/10 93) af:

Jens Thoft (SF):

»Hvorledes agter den danske regering at forholde sig til kravet om fuldstændigt atomprøvestop, som forventes behandlet dels på FN's generalforsamling, dels på opfølgingskonferencen i foråret 1994 for prøvestoptraktaten (Partial Test Ban Treaty)?«

Begrundelse

Den seneste kinesiske atomprøvesprængning gør hele spørgsmålet om et fuldstændigt stop for atomprøvesprængninger højaktuelt. I international sammenhæng forventes spørgsmålet herom behandlet dels på den igangværende FN-generalforsamling, dels på forårets opfølgingskonference for Partial Test Ban Treaty. Da Danmark formentlig på WHO's konference i maj 1993 groft svigtede i spørgsmålet om forbud mod brugen af atomvåben, rejser jeg hermed spørgsmålet om dansk stillingtagen, så et lignende svigt ikke gentages.

Svar (5/11 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Danmark har i en årrække på FN's generalforsamling været medforslagsstiller til et resolutionsforslag om indgåelse af en aftale om et fuldstændigt atomprøvestop. Den danske regering vil også på FN's indeværende generalforsamling forfølge denne linje og fortsat virke for snarlig indgåelse af en global, kontrollerbar aftale om et altomfattende prøvestop (CTBT).

Den danske regering er af den opfattelse, at et fuldstændigt prøvestop ikke bør søges nået gennem en udvidelse af traktaten om forbud mod kernevåbenforsøg i atmosfæren, det ydre rum og under vandet (PTBT), men gennem indgåelse af en ny traktat. Begrundelsen herfor er, at atommagterne Frankrig og Kina ikke er deltagere i PTBT, og at denne ikke omfatter et effektivt verifikationsregime.

På denne baggrund hilser regeringen det velkommen, at Nedrustningskonferencen i Genève, der er det eneste forum for forhandling af globale nedrustningsaftaler, og som blandt sine medlemmer tæller alle fem atommagter, den 10. august 1993 traf beslutning om i begyndelsen af 1994 at indlede forhandlinger om en global og internationalt kontrollerbar aftale, der forbyder alle atomprøvesprængninger. Regeringen vil støtte disse forhandlinger.

Spm. nr. S 137

Til *forsvarsministeren* (28/10 93) af:

Jens Thoft (SF):

»Idet der henvises til indlæg i Hjemmeværnet nr. 8, oktober 1993, hvor et medlem af